

Historia Szkoły Muzycznej w Stargardzie

Początki szkolnictwa muzycznego w Stargardzie wiążą się z rokiem 1949. Powstało wówczas Miejskie Ognisko Muzyczne. Wkrótce, bo w 1951 roku, zostało upaństwowione i przyjęło nazwę Państwowe Ognisko Muzyczne. Siedzibą ogniska było jedno piętro przy ulicy Śląskiej, a następnie część budynku obecnej Szkoły Podstawowej nr 9 przy ulicy Kazimierza Wielkiego. Do ogniska przybywało coraz więcej dzieci, a w tym czasie w Stargardzie wznoszono mury zrujnowanej Starówki.

Od 1956 do 1959 trwa odbudowa zabytkowej kamienicy mieszczańskiej z piętnastowiecznym frontonem. Do niej to przeniesiono Państwowe Ognisko Muzyczne, a od 1965 roku do dnia dzisiejszego ma swoją siedzibę Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Witolda Lutosławskiego.

Z dniem 1 września 1965 roku, istniejące od 1949 roku ognisko muzyczne zostało przekształcone w Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia.

Była to decyzja Ministra Kultury i Sztuki na wniosek Wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie. Do przekształcenia ogniska w szkołę przyczyniło się wiele osób: ówczesne władze miasta i powiatu stargardzkiego, kierownik Wydziału Kultury PWRN w Szczecinie Władysław Daniszewski oraz pierwszy dyrektor szkoły Ryszard Śniowski, który pełnił swoją funkcję przez 22 lata - od 1965 do 1987 roku. Już w pierwszym roku funkcjonowania szkoły było 9 klas instrumentalnych – fortepian, akordeon, skrzypce, wiolonczela, kontrabas, trąbka, klarnet, saksofon, perkusja (większość przejęta z ogniska muzycznego), a liczba uczniów wynosiła 145 osób. Wówczas, grono pedagogiczne stanowiło 16 osób,

a część z nich dojeżdżała z pobliskiego Szczecina. Z biegiem lat chętnych do nauki w szkole, pod okiem wykwalifikowanej kadry pedagogicznej, przybywało.

Dyrektor szkoły Ryszard Śniowski, mając na uwadze zapewnienie odpowiednich warunków nauki i pracy, rozpoczął starania o rozbudowę szkoły.

Ciasna siedziba szkoły z małą salą koncertową i zbyt małą liczbą sal lekcyjnych nie mogła spełnić swoich podstawowych funkcji. W 1987 roku, dzięki Jego staraniom, oddano do użytku nową część szkoły z salą koncertową na 180 miejsc wraz z salami z salami lekcyjnymi oraz pomieszczeniami administracyjnymi i socjalnymi.

Ryszard Śniowski, w ciągu 22 letniej kadencji na stanowisku dyrektora szkoły, przyczynił się między innymi do przekształcenia ogniska w szkołę, co nadało wyższą rangę i profesjonalizm kształcenia muzycznego, zadbał o fachową kadrę pedagogiczną i rozbudował szkołę. Oczywisty jest zatem fakt, iż to właśnie Jemu zawdzięczamy dzisiejszy wizerunek szkoły z doskonałymi warunkami do rozwoju. To ważne, dziś już historyczne dokonanie w życiu muzycznym Stargardu.

W latach 1987 - 1991 szkołą kierował Józef Michalski. Dokończył on dzieła swojego poprzednika. Budowa nowego obiektu szkoły została zakończona, a wyposażenie i wystrój wnętrz służą do dnia dzisiejszego, tworząc dobre warunki nauki oraz niepowtarzalną atmosferę. Józef Michalski mimo krótkiego stażu na stanowisku dyrektora szkoły był człowiekiem, dla którego dobra szkoły i kontynuowanie tradycji leżało w centrum uwagi.

Kolejne lata działalności i rozwoju szkoły muzycznej I stopnia w Stargardzie tj. od roku 1991 do chwili obecnej związane są z działalnością dyrektora Grzegorza Konopczyńskiego. Na pewno cechą charakterystyczną dla tego okresu jest to, że dyrektor szkoły wybierany jest w drodze konkursu.

W 1995 roku, z okazji jubileuszu 30 lecia szkoły muzycznej i 45 lecia szkolnictwa muzycznego Stargardu, odbyła się uroczystość nadania szkole imienia. Patronem szkoły, wolą większości został wielki polski kompozytor o ogromnym autorytecie artystycznym i moralnym - Witold Lutosławski. Władze miasta, doceniając pozycję i wkład pracy wielu pokoleń muzyków w rozwój lokalnego szkolnictwa muzycznego, ufundowały z tej okazji okolicznościową tablicę pamiątkową z wizerunkiem Patrona.

Szkoła dzisiaj to: 185 uczniów, 22 pedagogów i wciąż kultywowana tradycja i ogromna praca wielu ludzi, aby szkoła się rozwijała i dała przyszłym pokoleniom możliwość profesjonalnego kształcenia.

Osoby kierujące szkołą od początku jej istnienia:

- 1. 1949-1951 Miejskie Ognisko Muzyczne - dr Władysław Kalisz pierwszy doktor muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego*
- 2. 1951-1953 Państwowe Ognisko Muzyczne - Jan Dymarski.*
- 3. 1953-1965 Państwowe Ognisko Muzyczne - Irena Czechowicz.*
- 4. 1965-1987 Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia - Ryszard Śniowski*
- 5. 1987-1991 Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia - Józef Michalski.*
- 6. 1991-2005 Państwowa Szkoła Muzyczna I stopnia im. Witolda Lutosławskiego - Grzegorz Konopczyński*
- 7. 2005- Państwowa Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Witolda Lutosławskiego - Grzegorz Konopczyński*